

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/53/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010138
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3617010138.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. júna 2018 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v trestnej veci obžalovaných

X) O. N.,

nar. XX.X.XXXX v N., trvale bytom A., Z. XXX/X, t.č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, na verejnom zasadnutí prítomného,

X) F. W.,

nar. XX.X.XXXX v U., trvale bytom A., t.č. na slobode, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 1T/55/2017 zo dňa 22. novembra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr.por. zrušujú sa v napadnutom rozsudku výroky o uložených trestoch u obžalovaných O. N. a F. W. ako aj výrok o zrušení výroku o treste v skoršom rozsudku u obžalovaného F. W..

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaní odsudzujú:

1) Obžalovaný O. N. podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. s použitím §§ 37 písm. m/, 38 ods. 2, 4, 8 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 64 (šesťdesiatštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. sa pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

2) Obžalovaný F. W. podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. s použitím §§ 37 písm. h/, m/, 38 ods. 2, 4, 8, 42 ods. 1, 41 ods. 2 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 66 (šesťdesiatšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. sa pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zároveň zrušuje výrok o treste v skoršom rozsudku Okresného súdu Partizánske, č.k. 1T/60/2015-154 zo dňa 18.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 3To/16/2016-167 zo dňa 20.04.2016, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa boli obžalovaní 1) O. N., 2) F. W. a 3) U. N. (vylúčený na samostatné konanie) uznaní vinnými zo zločinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa §§ 20, 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr.zák., pretože obžalovaní O. N., F. W. a U. N. po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli dňa 09.06.2015 v čase medzi 00:10 hod. a 01:00 hod. v A. na C. ulicu, kde F. W. a U. N. zostali dávať pozor na križovatke ulíc O. a C., pričom O. N. išiel na parkovisko pred bytový dom č. 1XXX/XX na C. ulici, kde prišiel k tam zaparkovanému riadne uzamknutému motorovému vozidlu zn. A. A., EČ: A., červenej farby, VIN: S v ktorom sa nachádzal 1 ks ľudový kroj a 1 ks foto statív zn. Hama, do ktorého vozidla následne obžalovaný O. N. doposiaľ nezisteným spôsobom nedovoleným prekonaním uzamknutia vnikol a toto vozidlo naštartoval a s vozidlom prešiel na križovatku ulíc O. a C. v A., kde do vozidla nastúpili F. W. a U. N., následne sa spoločne na vozidle odviezli do obce U. okres D., s úmyslom uvedené vozidlo predať doposiaľ nezistenej osobe, čo sa im však nepodarilo, potom sa s vozidlom vrátili späť do mesta A. a zaparkovali ho v areály bývalých závodov ZDA v Partizánskom, čím svojím konaním spôsobili poškodenému W. S. škodu vo výške 1.000 € a poškodenému T. S. škodu vo výške 100 €.

Obžalovaný O. N. bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 36 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 51 ods. 1 Tr.zák. podmienene odložený s probačným dohľadom na 30 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/, j/ Tr.zák. boli obžalovanému O. N. uložené povinnosti v skúšobnej dobe sa podrobiť programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a v skúšobnej dobe sa zamestnať, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Obžalovaný F. W. bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 4, 37 písm. h/, m/, 42 ods. 1, 41 ods. 2, 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 18 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému F. W. rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 1T/60/2015 zo dňa 18.11.2015, právoplatného dňa 20.4.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok o treste nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie prokurátor. Odvolanie bolo podané proti výroku o treste v neprospech obžalovaných. Podľa jeho názoru tresty uložené obžalovaným sú nezákonné a nesprávne, pretože u obidvoch obžalovaných sú uložené tresty mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby v rozpore so zásadami pre ukládanie trestov. U obžalovaného O. N. súd prvého stupňa neprihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák., hoci obžalovaný bol pred spáchaním predmetného skutku 8-krát súdne trestaný. Naposledy bol súdne trestaný rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/117/12, právoplatným 3.7.2012 pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr.zák. Súd prvého stupňa mal upraviť trestnú sadzbu obžalovanému podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. na dolnú hranicu trestu odňatia slobody z 3 rokov na 5 rokov a 4 mesiace, preto uloženie trestu odňatia slobody s povolením podmienene odkladu neprichádzalo do úvahy. Ďalej prokurátor vo vzťahu k trestu odňatia slobody uloženom obžalovanému F. W. namietal použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu. Ani tu súd prvého stupňa nezohľadnil doterajší život obžalovaného, ktorý bol predtým súdne trestaný 10-krát za trestnú činnosť prevažne majetkového charakteru, pričom už vykonal aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. Prokurátor uviedol, že tresty uložené súdom prvého stupňa nemôžu pôsobiť na obžalovaných tak, aby v budúcnosti viedli riadny život. Súčasne sa v týchto trestoch neprejavuje ani prvok generálnej prevencie. Prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok u obidvoch obžalovaných vo výrokoch o uložených trestoch. Zároveň navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám rozsudkom rozhodol o uložení trestov obidvom obžalovaným. Obžalovanému O. N. navrhol uložiť podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 4, 37 písm. m/ Tr.zák. trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby nepodmienečne so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu so stredným

stupňom stráženia. Obžalovanému F. W. navrhol uložiť podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 2, 38 ods. 4, 37 písm. h/, m./ Tr.zák. súhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby nepodmienečne so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. navrhol zrušiť výrok o treste uložený obžalovanému F. W. rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 1T/60/2015 zo dňa 18.11.2015, právoplatného dňa 20.4.2016.

Obžalovaný O. N. pred verejným zasadnutí dňa 7.6.2018 doručil odvolaciemu súdu písomnú žiadosť o doplnenie dôkazov, kde žiadal vypočuť obžalovaného U. N. a F. W., pretože títo pri konfrontácii svoje „doznávajúce“ výpovede popreli. Taktiež žiadal vypočuť M. G., ktorý mal potvrdiť, že po hlavnom pojednávaní na súde prvého stupňa mal syn poškodeného O. S. povedať, že auto U. (poznámka predsedu senátu zrejme mal na mysli obžalovaného U. N.) požičal na jeden a nie dva dni. Taktiež žiadal vypočuť svedka O. G., ktorý v inkriminovanom čase tiež bol v aute, a teda bude vedieť, či bolo auto ukradnuté alebo nie. D. obžalovaný žiadal o sprístupnenie kamerového záznamu z priebehu skutku.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolaniu prokurátora vyhovieť. Obhajcovia obžalovaných O. N. a F. W. poukázali na správnosť a zákonnosť uložených trestov súdom prvého stupňa a navrhli odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere v odvolaní nebola vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výroku o vine síce prokurátor nevytykal žiadne chyby a tento výrok ani odvolaním napadnutý nebol. Odvolací súd však preskúmal, či vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní preukazuje skutkový stav uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj to, či použitá právna kvalifikácia je správna. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku opísal výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, pričom dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v súhrne. Súd prvého stupňa sa predovšetkým vysporiadal s výsledkom dokazovania z pohľadu zmenených výpovedí obžalovaných F. W. a U. N., ktorí ako obvinení v prípravnom konaní najprv usvedčovali okrem seba aj obžalovaného O. N.. Následne pri konfrontácii s obžalovaným O. N. tieto výpovede odvolali. Napokon na hlavnom pojednávaní ale títo dvaja obžalovaní využili svoje právo a na hlavnom pojednávaní odmietli vypovedať.

Súd prvého stupňa ako vierohodné vyhodnotil „doznávajúce“ výpovede týchto obžalovaných, ktoré sú v súlade aj s ďalšími dôkazmi, najmä výpoveďami poškodeného T. S. a jeho syna O. S., ktorí vylúčili, že by predmetné vozidlo v danej dobe „požičali“ obžalovaným. Nad rámec odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa senát odvolacieho poukazuje na dve významné okolnosti, ktoré nesvedčia pre obranu obžalovaných, že išlo len o požičanie auta. Predmetné auto obžalovaní nevrátili na miesto, odkiaľ si ho mali v neskorých večerných hodinách „požičať“. Navyiac v predmetnom aute bola „vymontovaná“ siréna ako súčasť zabezpečovacieho zariadenia vozidla, o čom vypovedal poškodený T. S..

Aj uvedené okolnosti popri pôvodných doznaniach dvoch obžalovaných svedčia pre záver, že predmetné vozidlo bolo obžalovaným odcudzené.

Pokiaľ ide o písomne navrhované doplnenie dokazovania obžalovaným O. N. k tomu je potrebné uviesť, že obžalovaný U. N. a F. W. pred súdom odmietli vypovedať. Ďalej je potrebné uviesť, že syn poškodeného O. S. aj pri konfrontácii na hlavnom pojednávaní s obžalovaným N. zotrval na tom, že kľúče od auta tomuto obžalovanému nepožičal. Preto pokiaľ by aj svedok M. G. mal vypovedať o vyjadrení tohto svedka na súde mimo hlavného pojednávania tak, že „priznal“ požičanie predmetného auta, išlo by prakticky o tvrdenie proti tvrdeniu. Pokiaľ ide o svedka O. G., vypočutie tohto svedka na hlavnom pojednávaní navrhované nebolo. Pred skončením dokazovania na hlavnom pojednávaní obžalovaný O. N. vyhlásil, že nemá návrhy na vykonanie dokazovania. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že tento svedok bol vypočutý v prípravnom konaní a vzhľadom na obsah jeho výpovede žiadna zo strán ani

nenavrhovala jeho výsluch v konaní pred súdom. Napokon medzi dôkazmi zadováženými v predmetnej veci sa obžalovaným uvádzaný kamerový záznam nenachádza.

Zistený skutkový stav súd prvého stupňa správne právne kvalifikoval ako zločin krádeže formou spolupáchateľstva podľa §§ 20, 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr.zák. Obžalovaní si spoločným konaním prisvojili cudziu vec - motorové vozidlo tým, že sa jej zmocnili vlámaním a spôsobili tak malú škodu. Podľa § 138 písm. e/ Tr.zák. sa za závažnejší spôsob konania považuje aj vlámanie, pričom podľa § 122 ods. 4 Tr.zák. je čin spáchaný vlámaním, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia. O nedovolené prekonanie uzamknutia ide pritom aj v prípade, ak páchatel' použije, hoci aj pravý kľúč, pričom ale koná proti vôli dotknutej osoby.

Z podnetu odvolania prokurátora, odvolací súd preskúmal aj výroky o uložených trestoch obžalovanému O. N. a F. W.. Tu odvolací súd prisvedčil názoru prokurátora v tom, že súd prvého stupňa výrokmi o trestoch porušil ustanovenia Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por.). Zároveň je potrebné prisvedčiť názoru prokurátora v tom, že tieto porušenia mali za následok uloženie trestov odňatia slobody obidvom obžalovaným mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Táto chyba je pritom popri dôvode na podanie odvolania, dokonca aj dôvodom na mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie (§ 371 ods. 1 písm. h/ Tr.por.). Za zákonom ustanovenú trestnú sadzbu sa pritom považuje aj trestná sadzba upravená podľa ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona upravujúcich sankcie (druhá hlava všeobecnej časti Trestného zákona).

Vo vzťahu k obžalovanému O. N. súd prvého stupňa pochybil, keď neprihliadol na prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. - predchádzajúce odsúdenie za trestný čin. Ustanovenie § 37 písm. m/ veta za bodkočiarkou Trestného zákona síce umožňuje súdu na túto prirážajúcu okolnosť neprihliadať. Podmienkou tu však je povaha predchádzajúceho odsúdenia. K tomu súd prvého stupňa síce uviedol, že posledné odsúdenie obžalovaného O. N. bolo ešte v roku 2012 za prečin. Avšak nešlo o jediné predchádzajúce odsúdenie menovaného. Od roku 1998 bol obžalovaný O. N. do spáchania predmetného trestného činu dňa 9.6.2015 odsúdený 8-krát, a to aj za majetkovú trestnú činnosť, pričom vykonal tresty odňatia slobody, a to aj v prísnejšej nápravno-výchovnej skupine, resp. v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Senát odvolacieho súdu preto dospel k záveru, že bolo povinnosťou súdu prvého stupňa prihliadnuť aj na prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. Z tohto dôvodu odvolací súd u obžalovaného O. N. podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por. zrušil výrok o uloženom treste odňatia slobody. Súčasne odvolací súd sám rozhodol o uložení trestu odňatia slobody vo výmere 64 mesiacov, ktorý treste je uložený na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. Obžalovanému O. N. teda prirážovalo, že už bol v minulosti odsúdený za trestné činy. Pre priznanie poľahčujúcej okolností si obžalovaný podmienky nevytvoril, a preto prevažoval pomer prirážajúcich okolností. Vzhľadom k tomu, že by to bolo nad rámec odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného odvolací súd o použití ustanovenia § 38 ods. 5 Tr.zák. neuvažoval.

Obžalovaný O. N. bol pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, preto podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vo vzťahu k obžalovanému F. W. súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ tomuto obžalovanému mimoriadne znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (upravenej podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. z 3 rokov odňatia slobody na 5 rokov a 4 mesiace) podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. Súd prvého stupňa použitie tohto mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia odôvodnil „všeobecne“ s poukazom na závažnosť spáchaného trestného činu, jeho následku, k osobe páchatel'a, spôsob spáchania skutku, mieru spoluúčasti tohto obžalovaného bez toho, aby aj konkretizoval, ako tieto okolnosti svedčia v prospech obžalovaného do tej miery, že mu je potrebné uložiť trest odňatia slobody mimoriadne znížený. Prinajmenšom závažnosť spáchaného trestného činu (predmetný trestný čin bol spáchaný závažnejším spôsobom konania - § 212 ods. 4 písm. b/ Tr.zák.), ako aj osoba páchatel'a pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody vôbec nesvedčia.

Nemožno pritom hovoriť o neprimeranej prísnosti použitia zákonom ustanovenej trestnej sadzby u páchatel'a, ktorý od roku 2013 (predchádzajúcich 7 odsúdení od roku 1999 má zahladené) bol pred

spáchaním tohto trestného činu 3-krát odsúdený aj pre majetkovú trestnú činnosť k nepodmienečným trestom odňatia slobody, ktoré obžalovaný F. W. aj vykonal. Dňa 9.6.2015 sa obžalovaný F. W. dopustil zločinu krádeže, napriek tomu, že dňa 28.2.2015 vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody jeden rok okrem iných aj za trestný čin krádeže. Z tejto skutočnosti vyplýva, že prevýchova tohto obžalovaného je sťažnená, a preto je mu potrebné ukladať trest odňatia slobody v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Z týchto dôvodov odvolací súd aj u obžalovaného F. W. podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por. zrušil výrok o súhrnnom treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený aj za použitia § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu. Súčasne odvolací súd sám rozhodol o uložení súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 66 mesiacov, ktorý trest je o 2 mesiace vyšší ako je zvýšená dolná hranica trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. Obžalovanému priťažovalo, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr.zák.), pretože obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest. Súčasne mu priťažovalo, že už bol za trestné činy odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr.zák.). Za primeraný potom považoval odvolací súd trest odňatia slobody uložený pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby na základe prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností - § 38 ods. 4 Tr.zák.

Obžalovaný F. W. bol pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, preto podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný F. W. sa dopustil predmetnej činnosti skôr, ako mu bol vyhlásený dňa 18.11.2015 jeho odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 1T/60/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.4.2016. Preto odvolací súd spolu s uložením súhrnného trestu podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušil aj výrok o treste v tomto rozsudku, ako aj ďalších rozhodnutí obsahovo na tento zrušený výrok o treste nadväzujúcich.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.